

קנז. מהו חיובו של אומן ששינה ממה שאמרו לו, ועשה כלי אחר מהחומרים שקיבל. ומה דינו כשעשה אותו כלי שהיה צריך, אלא שעשאו כעור (כתוצאה מהתרשלות)? (ק-קא).

כשעשה כלי אחר – לדעת ר' מאיר קנאו בשינוי ואינו משלם אלא דמי החומרים שקיבל. ולר' יהודה נותן לבעלים את הכלי שעשה, והבעלים משלמים לו דמי ההוצאות או השבה – הפחות בשניהם. כאשר עשה האומן אותו כלי ועשאו כעור, גם ר"מ מודה שלעולם ידו על התחונה, והבעלים משלמים לו היציאה או השבת, כנ"ל.

קנח. א. מהן הנפקות בשאלה אם יש שבה סימנים על גבי צמר?
ב. האם הנאת מראה בעלמא אסורה בערלה ובפירות שביעית, ומדוע? (קא)

א. גזל צמר וצבע (מוכן) מאדם אחד, וצבע את הצמר בצבע, והזול מחיר הצמר הצבוע – האם בהשבתו את הצמר הצבוע יוצא ידי השבה של הצבע; כאופן הנ"ל, כשצבע 'קופא' – כל דבר שאין משובח מאותה צביעה (רש"י. והתוס' פרשו שצבע בצורה מכוערת); קוף נטל סימנים של אדם וצבע צמר של אדם אחר – האם יכול בעל הסימנים לטעון: סימנים שלי אצלך, השב לי.
ב. כן. בערלה התרבה מ'ערלים', ובשביעית – מ'תהיה', בהויתה תהא. (ולרבה, או רבא, משמע שאין צריך קרא אליבא דאמת, דחזותא מילתא היא בכ"מ. עתוס').

קנט. א. האם יש קדושת שביעית בעצים? פרט.

ב. האם מותר לעשות את הפעולות המנויות להלן, בגידולי שביעית:

צביעה מסטים וקוצה; תאורה בעצי שמן, המשמשים כאבוקה; משרה וכבוסה ביין של שביעית; הסקה בעלי קנים וגפנים לאחר הביעור; מלוגמא וזילוף ביין שביעית. (קא-קב).

א. סתם עצים, המיועדים להסקה, הנאתן אחר ביעורם, ואין בהם קדושת שביעית. (ולשיטה אחת בתוס', לר' יוסי יש ק"ש אף בעצי הסקה).

עצים שסתמן לצביעה – חלה עליהם ק"ש (ואסורים לאחר הביעור אף בהסק).

עצים שיש שאוכלין אותם ויש שמסיקים בהם, כעלי גפנים וקנים – תלוי במחשבת האדם בעת לקיטתם.

עצים העשויים להאיר כאבוקה – לת"ק לא חלה עליהן ק"ש, ולר' יוסי – מועילה מחשבה בשעת לקיטה להחל עליהם ק"ש. (כן תלה רב כהנא במחלוקתם. ולא מבואר אם רבא פליג).

ב. צביעה מסטים וקוצה – אסורה, כסחורה. (כן כתב רש"י. והרבה אחרונים תמהו עליו מכמה מקומות. ויישובו דבריו בפנים שונות).

תאורה בעצי דמשחא – רבא אמר שמותר, לפי שסתם עצים להסקה הם עומדים, ורב כהנא תלה זאת במחלוקת תנאים (ולא מבואר אם רבא פליג).

משרה וכבוסה – מחלוקת ת"ק ור' יוסי.

הסקה בעלי גפנים וקנים לאחר זמן הביעור – אם ליקטן לשם כך – מותר, ואם לשם אכילה – אסור. מלוגמא וזילוף – אסורין.

קס. א. מה ענינו של הכלל 'אין סדר למשנה'?

ב. מחלוקת בבבא קמא וסתם בבבא מציעא – האם הלכה כסתם? (קב).

א. פעמים היה שונה התנא שלא על הסדר (שנכתב), ולכן אין ללמוד מכך שיש סתם לאחר מחלוקת שהלכה כסתם. ואולם אין אומרים כן אלא בשני מסכתות, אבל במסכת אחת – יש סדר.

ב. נחלקו בדבר רב הונא ורב יוסף, האם נחשבות כמסכת אחת והלכה כסתם, או לא. (ולפי ה'איבעית אימא' אפשר שאפילו לרב יוסף ידונו כשתי מסכתות).

קסא. שליה שנשתלח לעשות סחורה (עם הסכם על חלוקת הרווחים), ושינה מדעת שולחו, והרויח – למי שייך אותו הרווח? (קב:)